

O PARTNERSTVÍ

Ročník 4 (14)

Blatná 19. června 1993

Číslo 9/ strana 1

BLATENSKÉ LISTY

Čtrnáctideník

Cena 2,50 Kč

Návštěva v Roggwilu.

V minulém čísle Blatenských listů jsme uveřejnili krátkou zprávu o návštěvě některých členů městského zastupitelstva ve švýcarském Roggwilu. Redakce položila každému členovi městského zastupitelstva, který se zájezdu zúčastnil, stejnou otázku: "Který zážitek při této návštěvě na Vás udělal největší dojem?"

A zde jsou odpovědi:

Jan Bouda: Zážitků je mnoho. Který je největší? Úcta občana k občanu, neporušená příroda a hlavně čistota ve všech pohostinských zařízeních, která jsme za pobytu ve Švýcarsku navštívili.

Jiří Eichinger je bohužel mimo republiku, a tak nám za něj odpověděla paní Jana Eichingrová: Nejsilnějším zážitkem pro mne bylo to, že po umlácení o postiženém dítěti v blízkém okolí Blatné, pro které nemůžeme zajistit invalidní vozík, nám byl vozík roggwilskými občany věnován.

Vladimír Koubík: Souznělost občanů s městem a jejich zájem o vše. Zejména to, že starousedlíci a staré roggwilské rodiny tvoří svoji vlastní "radu", která pravidelně zasedá a je poměrně sborem městské rady, což má své praktické výsledky v životě města. Dále poznání, že to muselo být až Švýcarsko, kde teprve společně prožité dny nám přinesly lepší poznání i chápání jeden druhého, že jsme tak našli bližší vzájemnost k sobě, což se jistě bude i příznivě odrážet v práci celého zastupitelstva.

Jiří Kudrna: Ve Švýcarsku jsem byl v krátké době potěšen. Velice se mi líbí příroda a jako zemědělec obdivuji upravenost pozemků, zejména v podhorských podmínkách. Ve městečku Roggwil mě nejvíce zaimponovala morálka obyvatelstva. Po stránce zodpovědnosti, slušnosti a dalších lidských vlastností bude u nás v Čechách dlouho trvat, než se bude moci porovnávat.

Václav Lebeda: Krásný stát plný zeleně a hor, přírodná voda v řece v Curychu i Lucernu, čistota ovzduší. V Roggwilu pak škola s přilehlým sportovním areálem, péče o staré občany a především lázeň a disciplína roggwilských občanů při separovaném ukládání odpadů z domácností. Organizace a svolávání dobrovolných hasičů. Hlavně pak přátelství a pohostinnost všech roggwilských občanů, se kterými jsme se v tom krátkém čase

úplně jako normální lidé. V samotném Švýcarsku pak především samozřejmá vřídlost, která vyznačuje z lidí. Také to, že jsme potkali několik českých autobusů, které vozí naše občany ne za nákupy (ve Švýcarsku je pro nás určitě draho), ale za poznáním. Dále uspořádání moderní radnice v Roggwilu, kde se běžné záležitosti vyřizují v přízemní hale uspořádané podobně jako na poště. Občan tedy nemusí klepat na dveře a čekat na vyzvání, takže není automaticky stavěn do role poniženého prosebníka.

Ing. Jiří Míkaš: Nádherná příroda, výborní roggwilští přátelé a zájezdová pohoda. Z návštěvy

Petr Řezáč: Kromě všeobecně obdivované přírody odpověď jednoho z roggwilských občanů na otázku položenou mu před kontejnery na odpady. Naše otázka zněla: "Co děláte s těmi, kteří nenakládají s odpady tak, jak by měli?" Odpověď přesně vystihuje hloubku rozdílu mezi námi a jimi. Zněla: "Proč by to kdo dělal?"

Ing. Jiří Veselý: Maximální úcta k přírodě a tradici.

PS: Pro upřesnění vaší informace z minulého čísla BL, kde píšete, že účastníci si hradili "značnou část nákladů", uvádím, že to při částce 650,- Kč představovalo 52% nákladů na dopravu.

Ing. Václav Vik: Při návštěvě v Roggwilu na mne nejvíce zapůsobily krásné mezilidské vztahy, vysoká úroveň životního prostředí a čistota. Zvláště pak na mne hluboce zapůsobila péče o staré občany při návštěvě domova důchodců. Tento dům je dvoupatrová moderní stavba s velkou prosklenou plochou a s garsoniériami pro každého obyvatele. Svůj pokoj si každý zařizuje podle svého vkusu vlastním nábytkem, který si s sebou do domova důchodců bere.

František Machovec: Jako bývalému členovi městského zastupitelstva mi bylo umožněno se této návštěvy také zúčastnit. A zážitků je mnoho. Mohl bych se zmínit o čistotě a pořádku, který je všude samozřejmostí, separovaném sběru domovního odpadu, o domově důchodců, či

o krásném sportovním areálu v obci s přibližně 3500 obyvateli. Nejvíce však na mne zapůsobily dva zážitky.

V navštíveném závodě se 150 zaměstnanci mě zaujala čistota pracovního prostředí a vybavení každého pracoviště. Jako bývalého zásobovače pak to, že sklad materiálu, meziklad a i nářadí u jednotlivých strojů nebylo chráněno mřížemi, dveřmi, či zamčenými skřínkami. Při procházení příjemem zboží jsem se vzápětí zastýděl za otázku, jak je kontrolována kvalita dodávaného materiálu. Odpověď totiž byla: "Proč kontrolovat? Vždyť jsme si takový materiál u dodavatele objednali."

Snad nejvíce na mne však zapůsobilo to, že každý den večer byly u prodejny s květinami ponechány volně vystavené květiny v přepravkách a květináčích před prodejnou přes noc a že druhý

ných organizací, vzhledem k mé profesi, prohlídka střední školy v Roggwilu. Technické vybavení jednotlivých učeben, zvláště pak školní dílny. Bezbariérově vyhabené schodiště a nakonec sportovní areál. Sportovní hala s palubovou podlahou a venku tartanový běžecký ovál a několik tartanových hřišť pro kolektivní sporty, vše volně přístupné.

Petr Novotný: Největší dojem? Kvalitní a čisté třídění odpadů. Sklo vymyté a pečlivě rozdělované podle barvy. Plechovky, zbarvené papírových etiket, lisují občane na jednoduchém zařízení, které je součástí sběrového kontejneru. V okolí kontejnerů naprostý pořádek. Když jsem se pana Honzy Jelínka, Moraváka žijícího ve Švýcarsku 27 roků, zeptal, co občany motivuje k této činnosti, nechápavě se na mne podíval a řekl: "jakápak motivace, mít pořádek v obci je snad úplně normální a maximum pro to musí udělat jak radnice, tak i sami občane."

Proč to dělají?

Z Wikipedie:

„**Partnerská (družební) města** jsou taková města, která se i přes své geografické vzdálenosti a politické rozdíly spojila, aby pěstovala vzájemná kulturní pouta a kontakty mezi svými obyvateli. Mají často podobné demografické i jiné charakteristiky, někdy také podobnou historii. Takováto partnerství vedou často k výměnným studentským programům a také k ekonomické a kulturní spolupráci.

Praxe partnerských měst vznikla v Evropě po druhé světové válce jako způsob, jak přimět obyvatele k vzájemnému bližšímu porozumění a také jako způsob, jak ke všeobecnému prospěchu podpořit přeshraniční styky. Nejvíce populární je tato koncepce dodnes v Evropě, postupem času se však rozšířila i na jiné světadíly, což vedlo k některým velmi zajímavým partnerstvím.

Ideu partnerských měst v rámci Evropy podporuje od roku 1989 také Evropská unie. Ta uvolnila v roce 2003 na podporu 1300 takových projektů částku 12 milionů EUR.

Tamtěž lze nalézt seznam českých měst, která mají partnery v jiných zemích. Je úctyhodný. Rovněž zajímavé jsou na internetu stránky, kde různá města z celého světa hledají partnery za účelem výměny zkušeností v nejrůznějších oborech lidské činnosti včetně možností výměnných a studijních pobytů pro děti.“

Blatná měla družební města i v době komunismu, byl to Važec (tenkrát jsme byli ovšem ve společném státě) a Vacha v tehdejší NDR. Kontakty s Važcem byly velmi bohaté, probíhaly výměny kulturních programů i osobní setkání, bylo to dáno hlavně spojením přes osobnost Jana Hály. Do Vachy jezdily občas delegace, někdy i za účasti dětí. Byla-li někdy v Blatné návštěva z Vachy, asi o tom nikdo kromě několika vyvolených moc nevěděl.

Velmi brzy po revoluci v roce 1989 se ozvala Vacha s nabídkou obnovení partnerských vztahů. Současně přivedla francouzské město Sargé-les-Le Mans, které

si samo „našlo“ Vachu jako svého partnera. Od roku 1992 začala opravdu velmi intenzivní spolupráce mezi těmito třemi městy, stýkaly se různé spolky – hasiči, zahrádkáři, sportovci, country kluby a především občané všech věkových skupin.

Partneři z Vachy a Sargé přišli s nabídkou ubytování návštěv v rodinách, což jsme zprvu přijali trošku rozpačitě: Máme dostatečné pohodlí pro hosty z ciziny? Je naše bydlení „na úrovni“? Jsme schopni se s hosty dorozumět? Naše obavy byly rozptýleny okamžitě po první zkušenosti u našich přátel. Přijali nás bez rozpaků jako členy rodiny, ubytovali nás např. v dětských pokojích (děti spaly na lehátku v ložnici rodičů), rodiny i se svými hosty se navštěvovaly, naše sebevědomí stoupl, protože jsme viděli, že i lidé na „bohatém“

západě žijí jako my. Ovšem s tím obrovským rozdílem, že oni se chtějí setkávat s lidmi, chtějí navzájem diskutovat a vědí,

Delegace Vachy, Sargé a Blatné převzaly diplomy

že navštívit cizí zemi s přáteli má zcela jinou úroveň, než pobyt v hotelu (i když třeba s průvodcem).

Kromě Vachy a Sargé jsme měli intenzivní kontakty s Važcem, několikrát proběhly početné výpravy oběma směry, v Blatné vystoupily važecké folklorní soubory, ve Važci děti ze ZUŠ a mažoretky, navázali jsme spolupráci škol, nejprve v rámci projektu Socrates, později mezi základními školami.

Podobně se rozběhla i spolupráce s Roggwilem, první návštěvy absolvovali z obou měst zastupitelé, následovaly výměny podnikatelů, studentů i např. účast našich řemeslníků na výstavních trzích v Roggwilu, uskutečnilo se několik mládežnických táborů.

Spolupráce s anglickou oblastí Calder-

dale začala přes okres Strakonice, i zde vznikla mnohá přátelství, spolupráce škol i výměnné pobyty mládeže.

Zažila jsem mnohokrát u lidí, kteří se poprvé vypravili na návštěvu do některého z partnerských měst a měli opravdový strach z toho, že se ocitnou v rodině, kde se nedomluví, protože mají jen velmi malé znalosti cizích jazyků, jak po prvním stráveném dni zjistili, že se lze domluvit a že ti lidé jsou milí a přátelští. Kromě příjemných chvil v rodinách přinesly tyto kontakty i mnoho užitečného. Od přátel z Roggwilu jsme převzali systém distribuce místních novin. Zpočátku jsme se snažili Blatenské listy prodávat na náměstí, ale výsledek byl jen nepatrný. V Roggwilu dodávají místní noviny zdarma do každé domácnosti a tím pádem jsou tyto noviny zajímavé pro inzery. Už mnoho let dodáváme Blatenské listy do každé domácnosti a úspěšně přežíváme díky podnikatelům, kteří mají jistotu, že se jejich inzeráty dostanou do více

než 3000 domácností. (Někteří podnikatelé nás podporují, i když nepotřebují inzerovat, za což jim děkujeme). Oblíbené „víkendy“ na zámku mohly přinášet bohatý program rovněž díky partnerským městům, která se podílela na jeho tvorbě. Slovenský, francouzský, švýcarský a německý víkend nabídly mnoho zajímavého jednak díky diplomatickým stykům paní Jany Germentisové, jednak ukázkami výtvarného umění, hudby, folkloru, kulinářství a účasti občanů, při-

pravených hovořit s návštěvníky.

Naši přátelé z partnerských měst velmi stojí o to, setkávat se s občany Blatné. Podporu města vidí jednak v tom, že město pomůže finančně zajistit např. dopravu a pobyt dětí, ale i v tom, že se na výměnném pobytu dospělých podílí představitelé města. Dospělí si, samozřejmě, hradí náklady na cestu, pobyt pak oplácí svým přátelům tím, že je přijmou jako hosty a zajistí jejich pobyt u sebe. Je opravdu pozoruhodné vidět, že do malého městečka Sargé přijedou dva autobusy lidí z Vachy a jejich dalších partnerů z anhlického Holton-le Clay (celkem 80 -100 lidí) a čeká na ně plné náměstí francouzů, kteří si je odvedou do svých rodin. Proč že to dělají? Protože vědí, že setkávat se s lidmi je přínosné.

Blanka Malinová

O partnerských vztazích Města Blatné

Před rokem 1989 měla Blatná partnerství se slovenskou obcí Važec. Zakladatelem byl blatenský rodák, malíř Jan Hála, kterému učarovala krajina pod Krivánem

a v obci Važec strávil velkou část života. Dalším partnerským městem bylo německé město Vacha, které leželo přímo na hranicích DDR a BRD. Protože Vacha ležela v hraničním pásmu, na návštěvy jezdily pouze „prověřené“ osoby.

Po roce 1989 nastala nová éra partnerských vztahů.

V roce 1991 přišlo na Město Blatná od starosty Vachy pozvání na oslavy sjednocení a zbourání zdi mezi oběma státy. Za Město Blatná se těchto oslav zúčastnil starosta Miroslav Kastner a členové tehdejšího zastupitelstva – Vladimír Koubík (jako překladatel) a František Machovec. Na těchto oslavách došlo i k prvnímu kontaktu a seznámení s dalším partnerským městem Vachy – SARGÉ-LÈS-LE-MANS. Francouzskou delegaci vedl také starosta, pan Loïc Martin. Zde také poprvé zaznělo, že zúčastněná města budou nadále prohlubovat přátelství a spolupráci. Tento příslib byl později stvrzen i oboustrannou smlouvou o spolupráci. Nejdříve s německým městem Vacha a o několik let později i s Francouzským městem Sargé-lès-Le-Mans.

Spolupráce byla zaměřena hlavně na výměnu mladých lidí. Byly pořádány tábory mládeže, kde se pravidelně střídala tato města. Podstatou setkání mladých lidí bylo nejen navázání vzájemného přátelství, ale i poznání kultury rozdílných zemí. Aby toto mohlo organizačně zařídit naše město, byla Radou Města Blatné zřízena a jmenována Komise pro partnerské vztahy. Nechci zde jmenovat všechny členy partnerské komise, jenom uvádím, že předsedou partnerské komise byl jmenován František Machovec. Důvodem jmenování bylo i zaměření na městském úřadu. Přípravě tá-

borů a také jejich organizaci samozřejmě předcházela výměna delegací jednotlivých partnerských měst. Zde partnerská komise prosazovala hlavně to, že členové delegací musí být ubytováni v rodinách. Seznámení se životem v našich rodinách bylo považováno za velmi důležité. Nutno konstatovat, že vždy se podařilo ubytovat v rodinách všechny členy delegací.

Spolupráce a přátelství mezi městy Vacha, Sargé-lès-Le-Mans a Blatnou byla vyznamenána Evropskou komisí, kdy v roce 1996 byla tato města oceněna diplomem „ZLATÉ HVĚZDY PŘÁTELSTVÍ“. Předání proběhlo v italské Senigallii, kde toto vyznamenání obdržela i další města Evropské unie.

Dalším partnerským městem je švýcarský Roggwil. Toto partnerství započalo v roce 1991, kdy na Jihočeský kraj dorazila delegace ze švýcarského kantonu Bern a kde bylo dohodnuto setkání švýcarských obcí a českými obcemi, které mají zájem o spolupráci. Pro Blatnou byl vybrán Roggwil. Následně proběhl i první kontakt, kdy do Blatné dorazila delegace z Roggwilu, která byla vedena starostkou, paní Marianne Glur a ve které byli i další roggwilští zastupitelé. Mohu konstatovat, že od prvního kontaktu se udělal velký kus společné práce. Byla podepsána Smlouva o spolupráci, proběhlo i několik výměn mladých lidí, kteří přijeli z Roggwilu do Blatné a také opačně z Blatné do Roggwilu. Stejně pravidlo, jako u delegací z Vachy a Sargé, platilo i zde a mohu konstatovat, že se partnerské komisi vždy podařilo ubytovat všechny členy delegace v rodinách.

Díky partnerské obci Važec se podařilo v blatenském muzeu uspořádat výstavu obrazů Jana Hála a při vernisáži vystoupil i važecký folklórní soubor v dobových krojích. Bylo fantastické, vidět „oživlé postavy“ ve stejných krojích, jako jsou na obra-

zech Jana Hála. Ve spolupráci se starostou Važce se podařilo partnerské komisi zapojit i važecké mladé lidi do partnerských vztahů města Blatné a v roce 2002 se uskutečnilo setkání mladých lidí z Vachy, Sargé, Blatné a Važce nejdříve v našem městě a následně strávili všichni účastníci setkání i týden ve Važci.

Nutno ještě připomenout oslavy povýšení Blatné na město, které proběhly v roce 2001. Těchto oslav se zúčastnily delegace ze všech partnerských měst. Při této příležitosti byly zhotoveny tabule se znaky všech partnerských měst. Tyto tabule byly po projednání a odsouhlasení Dopravním inspektorátem Policie ČR umístěny na příjezdových cestách do našeho města. Tabule byly později Městem Blatná odstraněny. Na oslavy Města Blatné dorazilo celkem 120 členů delegací a je nutné připomenout, že se partnerské komisi podařilo zajistit ubytování v rodinách pro všechny účastníky z partnerských měst!!!

Partnerství a spolupráce zvláště vynikla při povodni, která naše město Blatná postihla v roce 2002. Tehdy jsem ještě pracoval na městském úřadu a po telefonátech s Roggwilem, Vachou a Sargé se podařilo zajistit materiál, který naše město zvláště potřebovalo. Zde se plně naplnily závazky

z podepsaných smluv. Za to ještě po letech patří všem partnerským městům a jejich občanům můj obdiv a dík.

O práci v partnerské komisi a také o akcích, které se zdárně uskutečnily bych mohl pokračovat, ale to je již historie. Jak budou partnerské vztahy dále pokračovat a jaká je jejich vize je na současném vedení našeho Města Blatné. Snad více než desetiletá práce komise pro partnerské vztahy nepřijde vničit.

František Machovec

Mezinárodní tábory

Již v roce 1994 měli mládežníci z Blatné možnost zúčastnit se tábora v part-

nerském městě v Německu a rok poté ve Francii. Prvním mezinárodním setkáním mladistvých pořádaným městem Blatná byl v roce 1996 tábor v rekreačním areálu Dol u Sedlice. Tenkrát oslovil ve-

také 15 mladistvých s vedoucí Elise. Tenkrát jsem velmi zřetelně pozorovala, jak byli zpočátku čeští účastníci velmi neprůbojní a jazykově příliš nevybavení. Postupně se ale všichni spřátelili a po týdnu si každý veze domů na víkend svoji návštěvu. A právě tak vznikly zárodky prvních přátelství, která trvají dodnes. Naše rodina se pravidelně setkává s rodinou Züchner z Vachy při soukromých akcích nebo při těch pořádaných partnerskými městy. Velmi ráda na tyto první mezinárodní zážitky vzpomínám a určitě hodně ovlivnily můj vztah k jazykům.

Každopádně tyto tábory se konaly pravidelně až do roku 2013. Po tomto roce došlo k jistému útlumu, ve všech zemích chyběli organizátoři. Začala jsem tedy v roce 2014 na jednom setkání v Německu zjišťovat, jaké by byly možnosti tuto tradici oživit. Starosta města Vachy Martin Müller oslovil vedoucí organizace Caritas paní Danielu Tischendorf, zda by mohla tábor zorganizovat. Slovo dalo slovo a vyrazili jsme s mládežníky hned v roce 2015 na 1. zážitkový tábor do Vachy, tentokrát pouze Češi a Němci. Od roku 2019 byla tradice táborů všech tří zemí znovu na 100% obnovena, když přijela do Vachy i francouzská výprava. V letošním roce je pořádající zemí Německo a 15 mladistvých má možnost jet v srpnu do Fuldy a Vachy. S odstupem doby sleduji lepší jazykovou úroveň českých dětí, se Sargé vznikla dokonce i krásná spolupráce v rámci škol. Je skvělé, že si mohou někteří žáci nabyté jazykové znalosti ze školy vyzkoušet v praxi a při tom ještě prožít něco hezkého.

Mrzí mě, že dospělí z Blatné už takovou šanci navštívit partnerská města nemají. Dříve se pravidelně pořádala setkání s Německem a Francií, která byla vždy

doucí partnerské komise pan F. Machovec mého otce A. Kalouse, aby jako zkušený hlavní vedoucí připravil se svým týmem program na tuto čtrnáctidenní akci. Jelikož jsem tenkrát studovala na VŠ německý jazyk, s organizací jsem velmi ráda pomohla a s nadšením očekávala, jak vše bude probíhat. Z Německa přijelo 15 mladistvých s vedoucími Petrou, Heidi a Katjou a Jensem a z Francie

velmi přátelská, veselá a poučná. Je úžasné sledovat, jak vše krásně funguje mezi Vachou a Sargé. Každým rokem se navzájem v květnu navštíví cca 40 lidí různých věkových skupin a zažijí spolu krásné 4 dny. V těchto městech doposud aktivně pracují partnerské komise podporované oběma starosty (ti samotní se všech akcí vždy účastní). Prála bych si, aby tato tradice

byla v Blatné také znovu obnovena. Myslím, že bez setkávání dospělých by nebyly ani tábory pro děti...

J. Španihelová

Francie 2021

Blatná 2022

Blatná má přátele

Nedávno jsem měla úžasnou příležitost po mnoha letech potkat jednoho ze zakladatelů výměnných pobytů mezi Blatnou a partnerským městem v Anglii. Tento článek píše jako poděkování jemu i všem dalším sponzorům a účastníkům.

Časy se mění a (přiznávám, zcela subjektivně a bez jakéhokoli řádného průzkumu) pozoruji, že dnes nálada ve společnosti pro podporu takových akcí z veřejných peněz přinejlepším skomírá. A není se čemu divit. Dnes má ne jeden z nás hluboko do kapsy a každý chce za své peníze vidět výsledky. No a jaké výsledky pro naši Blatnou má taková organizace a sponzorování výměnného pobytu? Zkusím vám, milí čtenáři, nabídnout dva možné pohledy na věc.

První pohled je velmi pragmatický. Přínos po investici do výdajů na organizaci takové cesty není vůbec žádný. V podstatě si jedna skupinka vybraných mládežníků jede užívat za veřejné peníze dovolenou. Tam si válejí pozadí v luxusních hotelech a jezdí si po památkách a prachspřestě se flákají. Jediné, co zbyde po takové akci je hořká pachut' nespravedlnosti, neboť si přece každý řádný obyvatel Blatné platí dovolenou sám. To dá rozum.

Druhý pohled je třeba nastavit z perspektivy delšího časového úseku a sledování životní cesty jednotlivců, kteří se výměnného pobytu účastnili. Pak teprve

pojďme kouknout na kasičku. No a jako příklad bych zde s dovolením uvedla příběh svůj. Narodila jsem se na začátku devadesátých let a o nějaké zahraniční dovolené jsem si mohla, stejně jako spousta mých spolužáků, nechat leda tak zdát. Jenže! V Blatenských listech našla kamarádka výzvu (tuším, že to tehdy bylo pro starší žáky a mladé studenty) k přihlášení se k výměnnému pobytu do německého partnerského města. No a tak jsme se přihlásily a začaly šprtat angličtinu (ono už to bez ní pár let nejde). Pobyt byl velmi příjemný, ale jako dovolenou bych to tedy neoznačila. Už jenom proto, že jsme v žádném hotelu nebydleli, v průběhu jsme vypracovávali různé úkoly, které nám měly pomoci lépe chápat odlišnou kulturu a naučit se prezentovat tu naši. Když se vám stane, že musíte najít zajímavé činnosti na několik dní pro návštěvu z cizí země a něco jim o Blatné sdělit, dozvíte se o vlastním městě jako nikdy předtím. V pozdější době jsem se pak dostala k organizování těchto akcí pro novou generaci v Anglii a účastnila se stáží ve Spojených státech a Velké Británii (to už díky Jihočeské univerzitě a Evropské unii). Nejenom, že jsem si všechny tyto zkušenosti zapsala zlatým písmem do svého životopisu (prosím povšimněte si, to by se s dovolenou dělalo jen těžko), ale vyslala jsem tak potenciálním zaměstnavatelům vzkaz, že něco dělám, o něco se zajímám, mám nějaké zkušenosti, dorozumím se. Později jsem pak pracovala několik let jako učitelka na základní škole

kousek od Blatné. Své zkušenosti jsem se snažila co nejlépe předat dál a troufnu si říct, že to dětem opravdu něco přineslo. Ať už to byla možnost konferenčních hovorů s kolegy učiteli z různých koutů světa, nebo například korespondence s žáky z amerických škol.

A dnes? Dnes jsem typická řadová občanka, která zde platí daně. A každý víme, že daně jsou nemalou položkou rozpočtu. To, co do mě město při výměnných pobytech investovalo, jsem již mnohonásobně vrátila a budu v tom pokračovat dál. Měla bych takové štěstí s profesní cestou, kdybych tehdy s kamarádkou na první výměnný pobyt nejela? Nevím. Ale vím, že jsem na to při každém pracovním pohovoru pořádně hřešila. Při motivaci žáků na základní škole taktéž. Dotazy typu: "Jak dobře se dorozumíte anglicky", stačilo odbýt elegantním: "Víte, já jsem učila na základní škole v USA."

Tahle doba je opravdu náročná, s níkým se nemazlí. Každá výhoda, kterou můžeme naší nastupující generaci dát, se počítá. A z mého totálně subjektivního pohledu k nim výměnné pobyty jednoznačně patří. Mladým přináší zkušenost, kontakty a motivaci na sobě pracovat, bez rozdílu rodinných finančních prostředků. Byla bych ráda, kdyby tato tradice nikdy z Blatné nezmizela. A ještě jednou děkuji všem, kteří měli odvahu vyrazit s bandou teenagerů někam za hranice naší úžasné země.

Krystýna Sodomková